

LILIANA POPA

S-a născut la 24 iulie 1960 la Râșnov, județul Brașov. Studiile primare le-a făcut în orașul natal, după care a urmat Liceul „Șaguna” din Brașov și Facultatea de Istoria și Teoria Artei - Universitatea de Arte București. A fost prima româncă înscrisă la Institutul „Michelangelo” din Florența (Italia), unde a urmat Cursuri de Renaștere. De la 1 septembrie 1990 este redactor la Radio România - București FM. Volume de poezii: „Portretul în oglindă” (2014) și „Stăpână pe tăcerea mea” (2015). De asemenea, poeziile Liliane Popa au fost publicate în mai multe reviste: „Argeșul”, „Cenaclul de la Păltiniș”, „Oglinda literară”, „Turism și afaceri” și „Adevărul literar și artistic”. „... Versurile ei sunt pline de referințe, aluzii, semne culturale, dar într-un discurs ce respiră firesc, evitând prețiozitatea. Naturalitatea se obține greu și se pierde ușor, de regulă, într-un parcurs liric scurt, în care fiecare cuvânt contează” (Daniel Cristea-Enache).

LA RĂSCRUCEA CU GÂNDURI

La fiecare răscruce
un gând al tău mă privește
și freamătă pădurea...
Prea multe întrebări,
o să le notez pe frunze
și pentru că azi mi-am vopsit
părul și ochii
cu verdele frunzelor,

vor rămâne memorate
în pădurea cu năprasnic și fragi...
răscrucea cu gânduri

APUSUL A VENIT ÎN LADA MEA DE ZESTRE

Umbra mea ascunsă în iarbă
mă căuta să mă împletească,
să mă despletească.
Se amesteca în dansul fluturilor,
dansul iubirii,
aduna toate păsările cerului
să le mai spună legende.
Păstrează apusul în pumni
să mi-l cânte
Și înfășurat într-un tril,
să mi-l așeze în lada mea de zestre.

În vis se făcea că în lumina blândă a

după-amiezei
mă plimbam pe malul unei ape
învolverate,
fără să știu unde sunt.
Pe mal, rochița înfioată a rândunicii
mi se înfășura pe glezne.
Umbra opacă a copacului
îmi netezea gândurile...
Libelule cu aripi străvezii,
se-adunau deasupra apei
în dansuri doar de ele știute.
În zăvoi un iepuraș castaniu,
cuci, lăstuni și-o mulțime de rândunele
își făceau cuib în malul sufletului meu.
Un șarpe a trecut aproape de mine.
Nu l-am recunoscut.

Dar tot el a ridicat capul pe potecă.
Și m-a strigat din urmă:
Nu mă recunoști? Eu sunt!
20 august 2013

STRĂINUL

Ce nume să-ți dau
ai venit la mine pe jos
și ai bătut la porți închise.
Porți atâtea nume:
soare, fiindcă te-ai topit în ființa mea,
răsărit și mare,
spirală, contemplare
ploaie, plimbare,
neliniștea înșiruită pe-o cărare,
vitraliu sângieru de catedrală
cu stropii neuscați,
corabie ce asfințești la infinit,
risipitor între viață și moarte,
liber ca drumurile ce pleacă
spre unde vor,
August răsturnat de dor,
fântână flăcărilor din piept.

Mi-ai adus o pagină de cer
să pot respira cu sufletul,
să făuresc cu spiritul.

CÂND NOAPTEA E PEA LUNGĂ PE PĂMÂNT

Când noaptea e prea lungă pe pământ,
«fluturii aceia ruți din soare»,
ce mi-au adus iubire și candoare,
îmi prelungesc chiria pe pământ.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Am strâns umbre, amintiri în buzunare,
și le-am trimis apoi pe Frunze plutitoare,
și cu lumina-n pumnii mei fragili,
Ți-am răsărit în cale,
Te mai miri?
Mai 2013

PLOAIA DE AZI ARE GUSTUL TĂU

Vreau dimineți cu rouă și cu soare,
să fiu eu aerul ce-l sorbi
din labirintul gândurilor mele.
Să primești răcoare...
Voi fi tăcerea dintre noi,
te voi mângâia cu umbra copacilor,
cu stropii de ploaie aduși în pumni
până la tine...

Și pentru că un nor îți desenează chipul,
am înțeles de ce ploaia de azi are
gustul tău...

11 august 2013

PLOAIA TOPITĂ ÎN IUBIRE

Ce pasăre îți plouă gândul cu aripile sale,
o părere sunt anotimpurile tale,
tu plouă peste toate,
peste uitatele păcate,
coboară iar balsamul de uimire,
tu ești ploaia topită în iubire

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*